

AFSCHUIVING VAN ARMLASTIGEN DOOR MR. M. C. NIJLAND

ONZE Armenwet (van 1912) bepaalt in artikel 30, dat het bestuur van de burgerlijke instelling, waar de arme zich bevindt, zal ondersteunen, en heeft dus een einde gemaakt aan de opvatting van enkelen onder de oude wet, dat het burgerlijk armbestuur van de gemeente, waar de arme zich bevond op het oogenblik dat de ondersteuning noodig werd, om onderstand kon worden aangesproken. En artikel 40 bevat een bepaling tegen het afschuivings-systeem, dat vroeger vooral door kleine gemeenten gaarne werd toegepast. De memorie van toelichting bij het wetsontwerp bevatte dienaangaande: Behalve door den trek van het platteland ondervinden groote gemeenten meermalen schadelijke gevolgen, doordat kleine gemeenten hare zieken of hulpbehoevenden trachten af te schuiven, omdat de groote gemeenten op verpleging beter berekend zijn. Meermalen bestond een vermoeden, dat ongeoorloofde drang was uitgeoefend, maar zelfs, al werd het vermoeden bijna tot zekerheid, dan stond men machteloos, vermits de wet geen middel gaf om de kleine gemeenten tot rede te brengen. Thans zal aan de Kroon en aan Gedeputeerde Staten een ruime bevoegdheid worden gegeven om naar bevind van zaken te handelen.

Afschuiving van een groote gemeente aan een kleine is echter ook wel voorgekomen, getuige het volgende: In handen van het Uitvoerend Bewind van de Bataafsche Republiek was door de Eerste Kamer van het Vertegenwoordigend Lichaam des Bataafschen Volks op 20 November 1799 ten fine van consideratiën en advies gesteld een request van Armmeesters van de gemeente der Roomschegezinden te Hillegersberg en Rotterdam. Hierin werd o.a. verzocht, dat aan de Municipaliteit der stad Rotterdam, volgens de wetten en placaten van den Lande, speciaal die van 8 Augustus 1682, mogt worden geïnjungeert te zorgen voor het noodig onderhoud der drie nagelaten kinderen van wijlen J. de Groot, binnen gemelde stad overleden, en welke zich, toen ruim